TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 30 d.*

Byloje C-133/09

dėl *Fővárosi Bíróság* (Vengrija) 2009 m. vasario 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. balandžio 8 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

József Uzonyi

prieš

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (pranešėjas) ir A. Prechal,

*Proceso kalba: vengrų.

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. liepos 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— J. Uzonyi, atstovaujamo *ügyvéd* Y. Uzonyi,

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos R. Somssich, M. Fehér ir K. Szíjjártó,

— Europos Komisijos, atstovaujamos B. Simon ir F. Clotuche-Duvieusart,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 319/2006 (OL L 58, p. 32) iš dalies pakeisto 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančio Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269; toliau – Reglamentas Nr. 1782/2003), 143ba straipsnio 1 dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant J. Uzonyi ir *Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve* (Žemės ūkio ir kaimo plėtros biuro centrinė įstaiga, toliau – *Hivatal*) ginčą dėl prašymo dėl atskirų išmokų už cukrų.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisė

3 Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnio „Atskiros išmokos už cukrų“ 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Nukrypdamos nuo 143b straipsnio, naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, gali iki 2006 m. balandžio 30 d. nuspręsti ūkininkams, atitinkantiems vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, skirti atskiras išmokas už cukrų už 2006, 2007 ir 2008 metus. Išmokos skiriamos remiantis šiais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais:

— cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorijų kiekiais, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį,

— cukraus ar inulino sirupo kiekiais, pagamintais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001,

— hektarų, kuriuose auginami cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį, vidurkiu

ir už vieno ar kelių – 2004–2005, 2005–2006 ir 2006–2007 – prekybos metų atitinkamą laikotarpį, kuris dėl kiekvieno produkto gali skirtis ir kurį valstybės narės turi nustatyti iki 2006 m. balandžio 30 d.“

4 2007 m. sausio 1 d. įsigaliojusio 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2011/2006 dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo į Europos Sąjungą, pritaikančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, Reglamentą (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ir Reglamentą (EB) Nr. 320/2006, nustatantį laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą (OL L 384, p. 1), 1 straipsnio 2 punktu 143ba straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakinys buvo pakeistas tokiu tekstu:

„Išmoka skiriama remiantis toliau išvardytais objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais už 2004–2005, 2005–2006 ir (arba) 2006–2007 prekybos metų atitinkamą laikotarpį, kuris kiekvieno produkto atveju gali būti skirtingas ir kurį valstybės narės turi nustatyti iki 2006 m. balandžio 30 d.:

— cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorijų kiekiais, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnį,

— cukraus ar inulino sirupo kiekiais, pagamintais pagal atitinkamai Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 arba Reglamentą (EB) Nr. 318/2006,

— hektarų, kuriuose auginami cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnį, vidurkiu.“

5 Šiuo pakeitimu, kuris *ratione temporis* netaikomas pagrindinėje byloje, remiasi atsakovė pagrindinėje byloje aiškindama Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnį.

Nacionalinės teisės aktai

6 Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos (FVM) nutarime Nr. 48/2006 (VI.22.) dėl atskiros išmokos už cukrų mokėjimo ūkininkams, atitinkantiems vienkartinės išmokos už plotą schemos reikalavimus (*Magyar Közlöny*, 2006/75, toliau – Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimas), 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išmoka mokama ūkininkams, kurie:

a) referenciniais metais pagal atitinkamus teisės aktus atitinka vienkartinės išmokos už plotą skyrimo reikalavimus,

b) turi teisę tiekti cukrinius runkelius per referencinį laikotarpį ar pagal sutartį, pagrįstą Slovėnijos cukraus kvota,

c) įvykdė įsipareigojimus, susijusius su teise tiekti cukrinius runkelius.

<…>“

7 Teisė tiekti atitinka cukrinių runkelių kiekį, kuris reikalingas cukraus kiekiui pagaminti remiantis pagal Bendrijos teisę valstybei narei suteikta cukraus kvota.

8 Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimo 5 straipsnyje nustatyta:

„1. Norint gauti išmoką kartu su paraiška reikia pateikti tokius patvirtinamuosius dokumentus:

a) Cukraus tarybos išduotą pažymą dėl teisių tiekti kiekį (išreikštą tonomis), nustatytą pareiškėjui nuo 2004 m. liepos 1 d. iki 2005 m. liepos 1 d. (16 %) (apskaičiuoti vienodai, kai išeiga yra 140 kg/t);

b) pažymą, kurią išduoda cukrinių runkelių perdirbimo kvotas administruojanti institucija, dėl cukrinių runkelių A ir B (16 %) kiekio (išreikšto tonomis), tiekto pagal auginimo sutartis 2004–2005 arba 2005–2006 prekybos metais (perdirbėjų

pažymos prireikus turi būti pataisomos vienodai, atsižvelgiant į tai, kad cukraus išeiga yra 140 kg);

c) kompetentingos regioninės cukrinių runkelių augintojų federacijos pažymą, patvirtinančią, kad pareiškėjas įvykdė su teisėmis tiekti susijusius įpareigojimus;

d) bet kurį kitą dokumentą, patvirtinantį, kad jis atitinka nustatytus reikalavimus.

2. Augintojų grupės narių atveju perdirbėjai patvirtina bendrą grupės tiektą kiekį, o ši grupė patvirtina kiekvieno grupės nario tiektą kiekį.

<…>“

Procesas pagrindinėje byloje ir prejudicinis klausimas

9 2006 m. birželio 28 d. ieškovas pagrindinėje byloje J. Uzonyi pateikė *Hivatal* prašymą dėl atskirų išmokų už cukrų mokėjimo už 2006 m. remdamasis užaugintų cukrinių runkelių kiekiu, kurį pristatė per tarpininką, t. y. įmonę, kuri tarpininkauja, koordinuoja ir padeda ūkininkams gamybos procese.

10 Tačiau tai, kad jis turi teisę tiekti cukrinius runkelius ir kad yra įvykdęs su tuo susijusius įpareigojimus, J. Uzonyi galėjo patvirtinti tik tiek, kiek tai susiję su tarpininku.

11 2007 m. balandžio 18 d. sprendimu *Hivatal* atmetė jo prašymą dėl to, kad jis neatitiko pagalbos skyrimo reikalavimų, nes nepateikė patvirtinamųjų dokumentų, kurių reikalaujama remiantis Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimo 5 straipsniu.

12 J. Uzonyi pateikė skundą dėl šio sprendimo atmesti jo prašymą.

13 2007 m. liepos 6 d. Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos sprendimu minėtas skundas buvo atmestas ir paliktas galioti atsakovės pagrindinėje byloje *Hivatal* sprendimas.

14 Pagrindžiant sprendimą nurodoma, kad išmoką gali gauti tik ūkininkai, kurie turi teisę tiekti cukrinius runkelius ir yra įvykdę su tuo susijusius įpareigojimus. Kadangi prie prašymo pridėti patvirtinamieji dokumentai dėl tiekimo teisių ir su tuo susijusių pareigų įvykdymo buvo susiję ne su prašymo pateikėju, o su tarpininku, Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje išdėstyti reikalavimai nebuvo įvykdyti.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme J. Uzonyi pareiškė ieškinį dėl sprendimo atmesti jo prašymą. Jis teigia, kad ūkininkai, kurie tiekia cukrinius

runkelius per tarpininkus, yra diskriminuojami, palyginti su ūkininkais, kurie juos tiekia patys. Jis prašo pagal analogiją taikyti Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimo 5 straipsnio 2 dalį dėl runkelių tiekimo per augintojų susivienijimus.

16 Atsakovė pagrindinėje byloje prašymą pateikti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme teigia, kad objektyvių ir nediskriminacinių kriterijų taikymas susijęs su atitinkamu laikotarpiu, apie kurį kalbama Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnyje, o ne su toje pačioje nuostatoje nurodytais išmokos skyrimo reikalavimus atitinkančiais asmenimis. Ši teiginį ji grindžia Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnio pakeitimu, padarytu Reglamento Nr. 2011/2006 1 straipsnio 2 punktu. Šiuo pakeitimu paprasčiausiai patikslinta nuostatos formuluotė nepakeičiant jos prasmės. Taigi, tiek prieš padarant pakeitimą, tiek jį padarius, objektyvių ir nediskriminacinių kriterijų taikymas buvo susijęs tik su atitinkamu laikotarpiu.

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagal Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimo 2 ir 5 straipsnius pagalba neteikiama ūkininkams, kurie nėra tiesiogiai sudarę sutarties su cukraus gamintoju, bet kuriuos sieja auginimo sutartis su įmone tarpininke, kuri turi teises tiekti pagal jai priklausančių augintojų dirbamą plotą. Todėl, siekdami gauti pagalbą, tokie augintojai negali patys patvirtinti, kad jiems priklauso pagal Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimą reikalaujamos teisės tiekti.

18 Tas pats teismas teigia, kad tokiu atveju augintojų grupei priklausantys ūkininkai, kurie nėra tiesiogiai sudarę sutarties su cukraus gamintoju, bet yra pasirašę auginimo sutartį su grupe, kuri turi teises tiekti pagal jai priklausančių augintojų dirbamą plotą, gali gauti atskirą išmoką už cukrų pagal galiojančias Žemės ūkio ir kaimo plėtros

ministerijos nutarimo 5 straipsnio 2 dalies nuostatas, pateikę pirmiau minėtos grupės išduotą pažymą.

19 Teismo nuomone, reikia atsižvelgti į nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią EB 34 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, kuria draudžiama bet kokia diskriminacija bendros žemės ūkio politikos srityje, yra tik konkreti bendrojo lygybės principo išraiška.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad prašoma išaiškinti Bendrijos teisės nuostata yra neaiški, tuo labiau atsižvelgiant į tai, kad vėliau ta nuosta buvo iš dalies pakeista. Jis teigia, kad jei Teisingumo Teismas turėtų pripažinti, kad pagal Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnį runkelių augintojai, kurie juos tiekia per tarpininką, taip pat atitinka atskiros išmokos už cukrų skyrimo reikalavimus, tokia 2006 m. išmoka galėtų būti skirta ieškovui pagrindinėje byloje ir daugeliui kitų asmenų, kurių bylos šiuo metu nagrinėjamos teismuose, pagal analogiją taikant Žemės ūkio ir kaimo plėtros ministerijos nutarimo 5 straipsnio 2 dalį.

21 Šiomis aplinkybėmis *Fővárosi Bíróság* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143ba straipsnio 1 dalies redakcijos, galiojusios iki 2006 m. gruodžio 31 d., formuluotė „išmokos skiriamos remiantis šiais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais“ reiškia, kad, kalbant apie teisę į atskirą išmoką už cukrų, susijusią su vienkartine išmoka už plotą, negalima daryti skirtumo tarp ūkininkų, atsižvelgiant į tai, ar jie perdirbti skirtus cukrinius runkelius tiekia tiesiogiai (patys), ar netiesiogiai (naudodamiesi įmonės tarpininkės paslaugomis)?“

Dėl prejudicinio klausimo

22 Savo klausimu, skaitomu atsižvelgiant į prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvus, nacionalinis teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriais remiantis atskira išmoka už cukrų neskiriama teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, kuris cukrinius runkelius perdirbėjui tiekia per tokią teisę turintį tarpininką, nors pagal tokius teisės aktus atskira išmoka skiriama teisę tiekti turinčiam ūkininkui, tiesiogiai tiekiančiam cukrinius runkelius cukraus gamintojui, ir teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, kuris priklauso ūkininkų grupei ir cukraus gamintojui cukrinius runkelius tiekia per tą grupę, turinčią teisę tiekti.

23 Atsakant į šį klausimą reikia išnagrinėti, ar tokie nacionalinės teisės aktai nustato Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsniu draudžiamą diskriminaciją.

24 Atsižvelgiant į atsakovės teiginius, išdėstytus nagrinėjant pagrindinę bylą, visų pirma reikia konstatuoti, kad:

— visose pagrindinėje byloje taikomos Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnio redakcijos kalbinėse versijose aiškiai nustatyta, kad atskira išmoka už cukrų suteikiama, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, ūkininkams, kurie atitinka vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus,

— nė vienoje minėto straipsnio kalbinėje versijoje nenustatytas ryšys tarp, pirma, objektyvių ir nediskriminacinių kriterijų ir, antra, atitinkamų laikotarpių nustatymo.

25 Vėlesnis dalinis 143ba straipsnio pakeitimas Reglamento Nr. 2011/2006 1 straipsnio 2 punktu šių teiginių nepaneigia.

26 Iš tikrųjų, nors negalima atmesti galimybės, kad išimties tvarka keičiančioji nuostata gali būti pakeistos nuostatos aiškinimo pagrindas, tokia galimybė *a priori* atmetama, kai ankstesnė nuostata yra aiški visose kalbinėse versijose.

27 Bet kokiu atveju paaiškėja, kad šioje byloje minima keičiančioji nuostata nėra aiški visose devyniolikoje turimų kalbinių versijų. Šešiose kalbinėse versijose, t. y. danų, estų, prancūzų, vengrų, lenkų ir portugalų, yra tos nuostatos redakcinių skirtumų, kurie mažų mažiausiai kelia neaiškumą dėl to, ar objektyvūs ir nediskriminaciniai kriterijai turi būti taikomi išmokos skyrimui ar atitinkamo laikotarpio nustatymui.

28 Be to, trylika kitų kalbinių versijų, t. y. ispanų, čekų, vokiečių, graikų, anglų, italų, latvių, lietuvių, olandų, slovakų, slovėnų, suomių ir švedų, yra tokios pat aiškios kaip ir aiškintina nuostata.

29 Todėl reikia nuspręsti, kad pagal Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnį naujosios valstybės narės, suteikdamos atskiras išmokas už cukrų, privalo taikyti objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus.

30 Jame tik pakartojamas EB 34 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytas draudimas diskriminuoti.

31 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, šiuo atveju diskriminacijos draudimas bendros žemės ūkio politikos srityje yra tik konkreti bendrojo lygybės principo, reikalaujančio, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent skirtingas požiūris yra objektyviai pateisinamas, išraiška (žr., be kita ko, kiek tai susiję su EB 34 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 2006 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Franz Egenberger*, C-313/04, Rink. p. I-6331, 33 punktą; 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Agrana Zucker*, C-33/08, Rink. p. I-5035, 46 punktą ir 2010 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Agrana Zucker*, C-365/08, Rink. p. I-4341, 42 punktą).

32 Reglamentu Nr. 319/2006 į prieš jame padarytus pakeitimus galiojusios redakcijos Reglamentą Nr. 1782/2003 buvo įtrauktas 143ba straipsnis.

33 Remiantis Reglamento Nr. 319/2006 antra, šešta, septinta ir devinta–vienuolikta konstatuojamosiomis dalimis darytina išvada, kad juo siekiama užtikrinti paramą „ūkininkų“, kurie augina cukrinius runkelius ir atitinka vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, pajamoms.

34 Tame reglamente neįtvirtintas joks ryšys tarp atskiros išmokos už cukrų suteikimo ir to, ar ūkininkai cukrinius runkelius cukraus gamintojams tiekia tiesiogiai, ar netiesiogiai. Jame taip pat neįtvirtintas ryšys tarp atskiros išmokos už cukrų ir aplinkybės, kad ūkininkas turi teisę tiekti, ar jos neturi.

35 Įvertinus Reglamento Nr. 319/2006 tikslą, cukrinius runkelius auginantys ūkininkai yra panašioje padėtyje, neatsižvelgiant į tai, ar jie juos tiekia cukraus gamintojui tiesiogiai, ar netiesiogiai, ir į tai, ar jie patys turi nacionalinės teisės aktuose numatytas teises tiekti.

36 Remiantis pagrindinėje byloje taikomu nacionalinės teisės išaiškinimu, kurį pateikė parašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, o vėliau pats jį patvirtino atsakydamas į Teisingumo Teismo pateiktą prašymą pateikti paaiškinimus dėl tos teisės aiškinimo skirtumų, kurie matyti iš jam pateiktų rašytinių pastabų, teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, kuris cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekia per teisę tiekti turintį tarpininką, negali būti tiesiogiai skirta atskira išmoka už cukrų, skirtingai nei, pirma, teisę tiekti turinčiam ūkininkui, kuris pats tiekia, ir, antra, teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, kuris cukraus gamintojui runkelius tiekia per tokias teises turinčią ūkininkų grupę, kuriai jis priklauso.

37 Darytina išvada, kad pagal nacionalinės teisės aktus, kurie aptariami pagrindinėje byloje, taikomas skirtingas požiūris į panašias situacijas.

38 Todėl reikia išsiaiškinti, ar toks požiūris yra objektyviai pateisinamas.

39 Rašytinėse pastabose Vengrijos vyriausybė nurodo, kad tarpininkas paprastai gali geriau atlikti administracinius formalumus, susijusius su atskira išmoka už cukrų. Nacionalinėje teisėje nustatyta sistema paprastai palankesnė augintojui. Pagal ją

veiksmingiau tvarkomi dokumentai, nes administracija turi priimti sprendimą tik dėl tarpininkų prašymų, o ne dėl visų per tarpininkus dirbančių augintojų prašymų.

40 Per žodinę proceso dalį Vengrijos vyriausybė patikslino, kad, jos nuomone, pats tarpininkas turi atitikti vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, kad įvykdytų Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnyje nustatytas sąlygas.

41 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išaiškinimu, ūkininko priklausymas teisę tiekti turinčiai augintojų grupei nesukelia kliūčių tiesiogiai minėtam ūkininkui skirti atskirą išmoką už cukrų, nors suinteresuotasis asmuo pats neturi teisės tiekti.

42 Taigi augintojų grupei priklausantys ūkininkai gali patys pateikti prašymą dėl atskiros išmokos už cukrų, ir niekas nesiremia argumentu, jog kolektyvinis prašymo pateikimas būtų svarstomas veiksmingiau. Tokie pat argumentai turi galioti tiek šiai ūkininkų kategorijai, tiek ūkininkams, dirbantiems per tarpininkus ir neturintiems teisės tiekti.

43 Be to, net jei tokie argumentai galėtų būti naudojami prieš per tarpininką dirbančius ūkininkus arba grupės narius, kurie patys netiekia cukraus gamintojams, jie bet kokiu atveju negali būti objektyvus pateisinimas laikytis skirtingo požiūrio į šias dvi ūkininkų kategorijas, palyginti su ūkininku, kuris pats tiekia cukraus gamintojui.

44 Visų pirma jais negalima remtis, jei sąlygos, nustatytos atskirai išmokai teikti tarpininko prašymu, galiausiai iš atitinkamų ūkininkų atimtų teisę gauti šią išmoką, pavyzdžiui, tais atvejais, jei:

— tiems ūkininkams, kurių tarpininkas nesiima veiksmų, būtų neleidžiama vietoj jo tiesiogiai pateikti prašymo dėl atskiros išmokos,

— tarpininkui, kuris pateikia prašymą dėl atskiros išmokos ūkininkų vardu, būtų taikoma sąlyga, kad jis pats turi atitikti vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, nors Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnyje toks reikalavimas taikomas tik į atskirą išmoką pretenduojančiam ūkininkui, o ne jam atstovaujančiam tarpininkui.

45 Todėl reikia daryti išvadą, kad pagrindinėje byloje aptariamas skirtingas požiūris nėra objektyviai pateisinamas.

46 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 1782/2003 143ba straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiami pagrindinėje byloje aptariami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos neskiriama atskira išmoka už cukrų teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekiančiam per tokią teisę turintį tarpininką, nors pagal tuos teisės aktus atskira išmoka skiriama teisę tiekti turinčiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekiančiam tiesiogiai, ir teisės tiekti neturinčiam bei augintojų grupei priklausančiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekiančiam per tą grupę, turinčią teisę tiekti.

47 Bet kokiu atveju nacionalinis teismas turi įvertinti, ar jis gali nacionalinės teisės aktus aiškinti nepažeisdamas taikytinos Bendrijos teisės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančio Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001, su pakeitimais, padarytais 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 319/2006, 143ba straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiami pagrindinėje byloje aptariami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos neskiriama atskira išmoka už cukrų teisės tiekti neturinčiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui

tiekiančiam per tokią teisę turintį tarpininką, nors pagal tuos teisės aktus atskira išmoka skiriama teisę tiekti turinčiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekiančiam tiesiogiai, ir teisės tiekti neturinčiam bei augintojų grupei priklausančiam ūkininkui, cukrinius runkelius cukraus gamintojui tiekiančiam per tą grupę, turinčią teisę tiekti.

Parašai.